

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 7 februari 2012 in
zaken nrs. 12/68 en 12/69 in de gedingen tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 december 2011 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 februari 2012, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 februari 2012, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De minister klaagt dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat de minister met het oog op een zorgvuldige voorbereiding van het besluit van 30 december 2011 de vraag over het bekeringsmoment van de vreemdeling niet onbeantwoord heeft kunnen laten. Het besluit van 30 december 2011 heeft de minister zijns inziens afdoende gemotiveerd door daarin te vermelden dat de verklaringen van de vreemdeling over zijn bekering tot het christendom in Sierra Leone niet geloofwaardig zijn en dat niet aannemelijk is dat de omstandigheid dat de vreemdeling thans in Nederland christen is met een redelijke mate van waarschijnlijkheid zal leiden tot gebeurtenissen waartegen artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a dan wel b, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) bescherming beoogt te bieden.

2.1.1. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

2.1.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 25 november 2002 in zaak nr. 200205367/1; JV 2003,39), behelst artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 een bijzondere regeling voor het nemen van een besluit op een asielaanvraag, die een nuancering inhoudt van de in artikel 3:2 van de Awb neergelegde hoofdregel dat het bestuursorgaan bij de voorbereiding van een besluit de nodige kennis omtrent relevante feiten en de af te wegen belangen vergaart. Ingevolge deze bijzondere

regeling wordt een aanvraag om een vergunning, als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het was derhalve aan de vreemdeling om zijn moment van bekering, voor zover dit moment een rechtsgrond voor verlening vormt, aannemelijk te maken.

Zoals de Afdeling in dit kader eerder heeft overwogen (uitspraak van 2 maart 2005 in zaak nr. 200407921/1; aangehecht ter voorlichting van partijen), is het, naar volgt uit artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000, aan de desbetreffende vreemdeling om, met name in het nader gehoor, zijn vluchtmotieven voldoende duidelijk naar voren te brengen. Het is niet aan de minister om deze met vragen aan het licht te brengen of nader aan het licht te brengen. De minister heeft bovendien uitvoerig gemotiveerd waarom hij de verklaringen van de vreemdeling over diens bekering tot het christendom in Sierra Leone ongeloofwaardig acht, over welke motivering de voorzieningenrechter zich niet heeft uitgelaten. Voorts heeft de minister vermeld dat niet te verwachten is dat de vreemdeling, van wie de minister aanneemt dat hij thans in Nederland christen is, vanwege zijn religie bij terugkeer een behandeling zal ondergaan die strijdig is met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Anders dan de voorzieningenrechter heeft geoordeeld, is in het licht van deze motivering, in de omstandigheden dat de minister in het besluit van 30 december 2011 heeft vermeld dat het ervoor moet worden gehouden dat de vreemdeling thans christen is en dat de christelijke geloofsovertuiging van de vreemdeling een relevant onderdeel van diens asielrelaas vormt, geen grond gelegen voor het oordeel dat de minister met het oog op een zorgvuldige voorbereiding van het besluit van 30 december 2011 de vraag over het bekeringsmoment van de vreemdeling niet onbeantwoord heeft kunnen laten. De voorzieningenrechter heeft derhalve ten onrechte overwogen dat het op de weg van de minister had gelegen om de vreemdeling nader te bevragen over het moment van zijn bekering. De rechtbank heeft het besluit van 30 december 2011 dan ook ten onrechte wegens strijd met artikel 3:2 van de Awb vernietigd. De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 30 december 2011 toetsen in het licht van de daartegen aangevoerde beroepsgronden, voor zover die nog behandeling behoeven.

2.3. De vreemdeling heeft betoogd dat de minister bij het onderzoek naar zijn aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel ten onrechte mede heeft betrokken dat hij ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kon overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag. Daartoe heeft hij aangevoerd dat hij nimmer over een authentiek paspoort heeft beschikt en dat zijn reisdocumenten door zijn reisagent werden opgeëist dan wel in diens bezit werden gehouden.

2.4. Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

2.4.1. In het besluit van 30 december 2011 heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat van de reis per vliegtuig van Sierra Leone naar Nederland in redelijkheid mag worden verondersteld dat deze met documenten te staven is.

De minister heeft in de door de vreemdeling gestelde feiten en omstandigheden geen grond behoeven te vinden hem de gevolgen van het ontbreken van de noodzakelijk geachte documenten niet toe te rekenen. De stelling dat de reispapieren van de vreemdeling door zijn reisagent werden opgeëist dan wel in diens bezit werden gehouden kan voorts niet afdoen aan de eigen verantwoordelijkheid van de vreemdeling voor de onderbouwing, waar mogelijk, van zijn reis- en asielrelaas. Reeds hierom heeft de minister de vreemdeling het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 in redelijkheid kunnen tegenwerpen.

2.5. De vreemdeling heeft voorts betoogd dat de minister zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat de door hem gestelde bekering tot Jehova's Getuige ongeloofwaardig is. Daartoe heeft hij aangevoerd dat hij eerst in mei 2011 kennis had gemaakt met de Jehova's Getuigen te Freetown en dat deze kennismaking ten tijde van zijn gehoren nog niet had geleid tot enige religieuze verdieping en de daarbij behorende kennis en dat het plannen van een doopdatum nog niet aan de orde was. Wel beschouwt de vreemdeling zichzelf als een praktiserend christen.

2.5.1. Zoals volgt uit de jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 11 december 2009 in zaak nr. 200904257/1/V1; www.raadvanstate.nl), kan, indien als gevolg van het toerekenbaar ontbreken van documenten van het relaas positieve overtuigingskracht moet uitgaan, reeds een enkele vaagheid, hiaat, ongerijmde wending of tegenstrijdigheid op het niveau van de relevante bijzonderheden tot de slotsom leiden dat daarvan geen sprake is.

2.5.2. In het besluit van 30 december 2011 heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zich in Sierra Leone heeft bekeerd tot Jehova's Getuige.

De minister heeft in dit kader vermeld dat de vreemdeling tijdens het eerste gehoor heeft verklaard dat hij in Sierra Leone naar de "Jezus Lord Ministry" kerk ging waarover hij in de correcties en aanvullingen heeft gemeld dat dit een kerk is van de Jehova's Getuigen, hetgeen de vreemdeling tevens heeft verklaard tijdens het nader gehoor. De vreemdeling heeft volgens de minister echter tevens verklaard dat hij in mei 2011 naar een kerk ging van een vrouw genaamd met de naam "Jezus Lord Ministry". Ook heeft de vreemdeling tegenstrijdig verklaard door aan te geven dat de onbekenden die hem in juni 2011 op straat aanspraken

en hem uitnodigden een dienst bij de Jehova's Getuigen bij te wonen de enigen zijn geweest die hem over het woord van God hebben verteld, terwijl de vreemdeling naar eigen zeggen al sinds mei 2011 naar de kerk van ging, zo heeft de minister vermeld.

Uit openbare bronnen is volgens de minister gebleken dat iemand eerst als Jehova's Getuige gedoopt kan worden wanneer is gebleken dat hij een actief aspirant-lid is en dat de doop vereist dat iemand over de basiskennis van de leer van de Jehova's Getuigen beschikt. Nu de vreemdeling tijdens het nader gehoor heeft verklaard dat er een datum was vastgesteld voor zijn doop als Jehova's Getuige, mocht van hem verwacht worden dat hij juiste verklaringen kon afleggen over de inhoud van de leer van de Jehova's Getuigen en de manier waarop deze leer wordt uitgedragen, aldus de minister. Daarbij heeft de minister betrokken dat de vreemdeling heeft verklaard dat hij onderwijs heeft gekregen van de Jehova's Getuigen en dat hij elke zondag naar een bijeenkomst van hen ging. Van het afleggen van verklaringen in voormelde zin is volgens de minister niet gebleken. Zo weet de vreemdeling niet dat de gebouwen waarin de Jehova's Getuigen hun bijeenkomsten houden geen kerken worden genoemd, maar "Koninkrijkszalen" of "Kingdom Halls", aldus de minister. Voorts heeft de minister vermeld dat de vreemdeling heeft verklaard dat Jehova's Getuigen geloven dat je, als je in Jezus en de drie-eenheid gelooft, je voor de rest van je leven vrij bent, terwijl uit openbare bronnen blijkt dat Jehova's Getuigen binnen hun leer de drie-eenheid pertinent afwijzen en dat de vreemdeling geen duidelijke verklaringen wist af te leggen over het leven na de dood volgens de leer van de Jehova's Getuigen, terwijl Jehova's Getuigen daar expliciete opvattingen over hebben. Ten aanzien van de in de zienswijze naar voren gebrachte stelling dat het plannen van een doopdatum nog niet aan de orde was, heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat deze niet strookt met de verklaring van de vreemdeling tijdens het nader gehoor dat er een datum was gekozen zodat hij gedoopt kon worden.

Gelet op deze, door de minister vermelde, ongerijmdheden, die niet alleen de vraag betreffen welke kennis van de leer van de Jehova's Getuigen van de vreemdeling mocht worden verwacht, heeft de minister zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat van de door de vreemdeling gestelde bekering tot Jehova's Getuige in Sierra Leone geen positieve overtuigingskracht uitgaat en dat deze bekering dus ongeloofwaardig is.

2.6. Voorts heeft de vreemdeling betoogd dat de minister zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat, nu de door de vreemdeling gestelde bekering ongeloofwaardig is, ook de rest van het asielrelaas ongeloofwaardig is. Daartoe heeft hij aangevoerd dat er geen causaal verband bestaat tussen de door hem gestelde bekering en de overige door hem gestelde problemen, te weten dat hij is gearresteerd en gedetineerd door de politie in en dat het Porogenootschap te wil dat hij chief wordt binnen dit genootschap. Voorts heeft hij aangevoerd dat hij naar vermogen heeft verklaard over deze problemen.

2.6.1. In het besluit van 30 december 2011 heeft de minister zich niet alleen op het standpunt gesteld dat de rest van het asielrelaas van de vreemdeling ongeloofwaardig is omdat de door de vreemdeling gestelde

bekering ongeloofwaardig is. De minister heeft zich ook op het standpunt gesteld dat de verklaringen van de vreemdeling over zijn overige problemen dusdanig vreemde wendingen, tegenstrijdigheden en vaagheden bevatten dat ze ook daarom niet geloofwaardig zijn. Reeds omdat de vreemdeling dat standpunt niet, althans niet gemotiveerd, heeft bestreden, bestaat geen grond voor het oordeel dat de minister zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van het asielrelaas, ook voor zover dat de problemen met de politie en het Porogenootschap betreft, geen positieve overtuigingskracht uitgaat en dat dit dus ongeloofwaardig is. Aan de beoordeling van het betoog van de vreemdeling dat er geen causaal verband bestaat tussen de door hem gestelde bekering en de overige door hem gestelde problemen wordt derhalve niet toegekomen.

2.7. Het beroep is ongegrond.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 7 februari 2012 in zaak nr. 12/68;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. A.B.M. Hent, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.W.J. Sloots, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

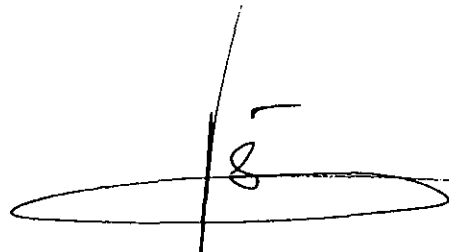
w.g. Sloots
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 juli 2012

499.

Verzonden: 23 juli 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser